

In Memoriam Wil Wijngaards

Erwin Audenaerde, namens SRA en NVvA

Vandaag herdenken wij Wil Wijngaards. Ik wil in dat kader graag stil staan bij de rol van Wil binnen het bestuur van de SRA en zijn betekenis voor de beroepsgroep.

Wil is in 1997 als bestuurslid toegetreten tot de Stichting Register Arbeidsdeskundigen. Deze stichting ziet er op toe dat arbeidsdeskundigen ethisch en integer handelen.

Wil zat nog maar kort in het bestuur toen de voormalig voorzitter kwam te overlijden. Wil werd gevraagd om de voorzittershamer over te nemen. Wil zag dat er veel werk lag en nam deze verantwoordelijkheid op zich. Later zij hij dat hij daarmee in het diepe was gesprongen. Logisch, hij was op dat moment nog niet eens ingewerkt. Maar zoals Wil was, hij heeft zich direct vastgebeten in de materie en is gaan bouwen.

Vanuit zijn rol als voorzitter heeft Wil mede vorm gegeven aan één van de belangrijkste professionaliseringsslagen die de beroepsgroep heeft doorgemaakt. Hij was vanaf de tekentafel betrokken bij het opzetten van de persoonscertificering arbeidsdeskundigen. Dat was geen eenvoudig project. Er lagen veel gevoeligheden bij zowel de arbeidsdeskundigen zelf als bij de opdrachtgevers. Er moest veel "gepolderd" worden. En die rol paste Wil uitstekend. Met zijn feitenkennis, overtuigingskracht en zijn aimabele persoonlijkheid heeft hij er toe bijgedragen dat het systeem in 2001 is ingevoerd.

Maar dat was niet het enige project waar hij zijn energie in heeft gestopt. Hij heeft de weg vrij gemaakt zodat een nieuwe gedragscode kon worden ontwikkeld en hij heeft zich ingezet voor het professioneel statuut arbeidsdeskundigen. Maar ook de interne processen hadden zijn aandacht. Hij heeft een bestuursamenstelling weten te realiseren met structuur, missie en met visie op te voeren beleid. Maar bovenal met onderling respect.

Dat heeft hij weten te realiseren door collega's aan te trekken die weerwaarde aan het bestuur en het proces konden realiseren. En dan gaat het bijna zonder uitzondering om veel gevraagde personen met volle agenda's en een druk privé leven. En toch wist Wil deze mensen binnen te halen. En dat typeerde Wil. Wil was met zijn charme en argumenten overtuigend waardoor het erg lastig was om nee te zeggen.

Ook ik had mij ooit voorgenomen om nimmer meer bestuurswerk te gaan doen en ik ook ik heb een gesprek gehad met Wil.

Wil vestronde de kunst om met al die verschillende personen een team te bouwen waarbij de resultaten altijd hoger waren dan de som van de individuele delen. Als geen ander wist hij mensen te motiveren en te enthousiasmeren. En daarnaast zorgde hij voor een goede sfeer tijdens de vergaderingen en werkte hij mee aan de goede onderlinge relaties. Dat gold ook voor onze relatie met de beroepsvereniging. Hij zorgde voor open communicatielijnen en waar hij kon leverde hij ondersteuning in bestuurlijk moeilijke tijden.

Wil was een betrokken persoon waarbij zijn betrokkenheid verder reikte dan het bestuurswerk alleen. Hij zag het als zijn verantwoordelijkheid om zijn opvolging als voorzitter zo goed als mogelijk te organiseren. Nadat hij mij daarvoor had gevraagd en het bestuur daarmee had ingestemd, is hij zonder dat ik het wist, gaan praten met zowel mijn echtgenote als mijn werkgever. Hij vond het belangrijk dat mijn omgeving volledig op de hoogte was van de consequenties van het voorzitterschap.

Na zijn aftreden is zijn betrokkenheid tot het bestuur groot gebleven. Hij was bereid om als adviseur aan het bestuur betrokken te blijven vooral ter ondersteuning van de nieuwe voorzitter. Hij realiseerde zich, dat tegelijk met zijn aftreden meer oud gedienden aftraden waardoor veel kennis wegvloede. Ik heb zijn aanbod met beide handen aangegrepen.

De rol van Wil nadien binnen het bestuur is waardevol geweest. Zijn inbreng, gebaseerd op feitenkennis, historisch besef en feilloos gevoel voor verhoudingen hebben altijd bijgedragen aan een zorgvuldige besluitvorming. Zelfs na zijn ziek worden, begin dit jaar, bleef Wil betrokken bij de dagelijks activiteiten. Hij las de notulen en andere berichten en gaf gevraagd en ongevraagd zijn adviezen.

Wil heeft zich ooit afgevraagd of hij een goed voorzitter is geweest. Daarop past maar één antwoord; een volmondig ja. Ik denk dat wij ons lang niet altijd bewust zijn van wat hij voor de beroepsgroep heeft betekend.

Ik heb het nu vooral gehad over Wil in zijn rol als voorzitter. Maar Wil was ook echtgenoot, vader en opa. En daar was hij trots op. Hij praatte daar honderduit en vol liefde over. En de laatste jaren liet hij bij ieder samenkomen trots foto's zien van onder andere zijn kleinkinderen.

Ik heb de afgelopen tijd met veel mensen gesproken die Wil hebben gekend. Iedereen is geschokt over zijn veel te vroege overlijden. Zonder uitzondering typeerden zij Wil als een warm, aimabel en integer persoon. Het was een bruggenbouwer. Hij wist het beste in mensen naar boven te halen en bleef daarbij zelf het liefst op de achtergrond.

Ik sluit af met dezelfde woorden als waarmee Bas Hagoort zijn mededeling over het overlijden van Wil aan ons afsloot. Er is een goed mens heen gegaan.

Wij zullen Wil missen.